

สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี	4441	บกท.
วันที่ ๙ ก.พ. ๒๕๔๘	เวลา ๑๐.๓๐๖	
วันที่	เวลา	

หน้า 1/44

ที่ อภ 0508/ ๑๙๙๐

กระทรวงอุตสาหกรรม

๑๙ ก.พ. ๒๕๔๘

ถนนพระรามที่ ๖ กทม. ๑๐๔๐๐ ๑๑.๐๐.๔

๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘

เรื่อง ห้างหุ้นส่วนจำกัด พี.อาร์.ดี.ไมนิ่ง ขอผ่อนผันการใช้พื้นที่ป่าไม้ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ เอ
ซึ่งซ้อนทับพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์เพิ่มเติม เพื่อทำเหมืองแร่ ห้องที่อำเภอแก่งคอย
จังหวัดสระบุรี

เรียน เลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารประกอบ จำนวน 20 ชุด

ด้วยกระทรวงอุตสาหกรรมได้รับรายงานจากกรมอุตสาหกรรมพัฒนาและกิจการเหมืองแร่ว่า
ห้างหุ้นส่วนจำกัด พี.อาร์.ดี.ไมนิ่ง ได้ยื่นคำขอประทานบัตรที่ ๓๓/๒๕๔๑ ชนิดแร่ไฟฟ์ฟิลไลต์
ที่ตำบลละอม อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี อยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ เอ ซึ่งซ้อนทับพื้นที่
ป่าเพื่อการอนุรักษ์เพิ่มเติม โดยเป็นการยื่นคำขอประทานบัตรใหม่ขึ้นในประทานบัตรเดิมที่สิ้นอายุแล้ว
ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ซึ่งการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ดังกล่าวเพื่อกิจการเหมืองแร่จะต้องเสียค่า
รัฐมนตรี

กระทรวงอุตสาหกรรม ขอเรียน ดังนี้

1. ความเป็นมา

1.1 ห้างหุ้นส่วนจำกัด พี.อาร์.ดี.ไมนิ่ง ได้ยื่นคำขอประทานบัตรที่ ๓๓/๒๕๔๑
ชนิดแร่ไฟฟ์ฟิลไลต์ ที่ตำบลละอม อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี เนื้อที่ 214 ไร่ ๑ งาน
๐๓ ตารางวา พื้นที่คำขอประทานบัตรเป็นพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ อยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ เอ
ของลุ่มน้ำป่าสัก ตามติดคณะกรรมการรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘ และอยู่ในพื้นที่ป่าเพื่อการ
อนุรักษ์เพิ่มเติม ตามติดคณะกรรมการรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๓๕ โดยยื่นขอในพื้นที่ประทานบัตร
เดิมของผู้ขอ ซึ่งครบอายุประทานบัตรแล้วเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๐

1.2 ลักษณะภูมิประเทศของพื้นที่คำขอเป็นภูเขา โดยมีความสูงประมาณ ๒๐๐ เมตร
จากระดับน้ำทะเลปานกลาง

2. ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

2.1 ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘ ได้ให้ความเห็นชอบในการ
กำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำสำหรับลุ่มน้ำป่าสักโดยได้กำหนดมาตรฐานการใช้ที่ดินในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่
๑ เอ กรณีมีการอนุญาตให้ออกชนใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการต่าง ๆ โดยถูกต้องตามกฎหมาย

ไปก่อน ...

ไปก่อนที่จะมีการกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ เมื่อสิ้นนิติสัมพันธ์กับทางราชการแล้ว ไม่ให้มีการต่ออายุใบอนุญาตอีก เว้นแต่กรณีที่เป็นนโยบายของรัฐบาล โดยให้นำเสนอคณะกรรมการและรัฐมนตรีพิจารณาเป็นราย ๆ ไป

2.2 อดีตคณะกรรมการและรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2533 เรื่องการอนุญาตให้เข้าทำประโภชน์ในพื้นที่ป่าไม้ กำหนดเกี่ยวกับการต่ออายุการอนุญาตเพื่อการทำเหมืองแร่ในที่เดิมที่เคยได้รับอนุญาตมาก่อน กรณีอยู่ในเขตพื้นที่อนุรักษ์ ในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 และในเขตพื้นที่ห่วงห้ามอื่น ๆ ต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะกรรมการและรัฐมนตรีเป็นราย ๆ ไป

2.3 อดีตคณะกรรมการและรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2544 ได้เห็นชอบในหลักการกำหนดมาตรการแนวทางแก้ไขปัญหาการขออนุญาตเข้าทำประโภชน์ในเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ (พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ) เพื่อใช้ประโยชน์เกี่ยวกับความมั่นคงหรือเศรษฐกิจ ตามข้อสังเกตของมติคณะกรรมการและรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2538 กรณีเป็นการขอประทานบัตรใหม่ในพื้นที่ประทานบัตรเดิมที่สิ้นอายุลงแล้วจะต้องขออนุญาตผ่อนผันจากคณะกรรมการและรัฐมนตรี และต้องให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ความเห็นชอบในรายงานการประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ เพื่อการดำเนินการโครงการก่ออุบัติเหตุ

2.4 อดีตคณะกรรมการและรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2548 ได้เห็นชอบในการปรับลดขั้นตอนกระบวนการพิจารณาอนุญาตประทานบัตรในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ และ 1 บี โดยกำหนดให้ลดการจัดทำและพิจารณาให้ความเห็นชอบกับรายงานการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมในการขอประทานบัตรเหมือนแร่ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 ไม่ต้องจัดทำรายงานการประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ แต่ให้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) เพียงฉบับเดียว เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการการผู้อำนวยการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านโครงการเหมืองแร่ และคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติสำหรับใช้ประกอบการขอผ่อนผันการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำฯ ต่อคณะกรรมการและรัฐมนตรี และใช้ประกอบการอนุญาตประทานบัตรตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดตามลำดับ

3. ความเห็นของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

3.1 คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้มีมติในคราวการประชุมครั้งที่ 1/2548 เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2548 เห็นชอบกับรายงานการประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ เพื่อการทำเหมืองแร่ตามคำขอประทานบัตรแปลงนี้ โดยให้มีมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามที่เสนอไว้ในรายงาน และที่คณะกรรมการฯ กำหนดเพิ่มเติมในเรื่องการใช้พื้นที่ไม่ท่องถิ่นพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่แล้ว และการพัฒนาชุมชนเมืองสุดท้ายให้เป็นแหล่งรองรับน้ำโดยให้มีปริมาณไม่น้อยกว่าปริมาณที่ทำการผลิต รวมทั้งให้เพิ่มข้อมูลเกี่ยวกับโครงระบบทางเดินหายใจที่เกิดจากฝุ่นซิลิกาในรายงาน

3.2 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้ประชุมเรื่องนี้ร่วมกับกรมป่าไม้ กรมทรัพยากรธรรมชาติ และสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2548 ซึ่งที่ประชุมเห็นว่าคำขอแปลงนี้ได้ดำเนินการโดยผ่านขั้นตอนตามมติ คณะกรรมการตีความรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2544 โดยคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้พิจารณาให้ความเห็นชอบกับรายงานการประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ เพื่อการทำเหมืองของโครงการ ก่อนที่จะมีมติคณะกรรมการตีความรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2548 เปเลี่ยนแปลงวิธีปฏิบัติในการขอผ่อนผันการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ เพื่อทำเหมืองแร่ จึงควรดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติดิฉิตามมติคณะกรรมการตีความรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2544 เพื่อผ่อนผันการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอฯ และเมื่อคณะกรรมการตีความรัฐมนตรีมีมติอนุมัติผ่อนผันให้เข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ดังกล่าวแล้ว จึงแจ้งผู้ขอจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมส่งให้ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาให้ความเห็นชอบตามขั้นตอน ที่กฎหมายกำหนดต่อไป

4. ข้อพิจารณา

4.1 พื้นที่คำขอมีศักยภาพแร่ไฟฟ์ฟิลล์ไซด์ โดยมีปริมาณสำรองเหลืออยู่ที่สามารถทำเหมืองได้ 4 ล้านเมตริกตัน มูลค่า 1,400 ล้านบาท

4.2 การทำเหมืองจะทำเหมืองด้วยวิธีเหมืองหาน โดยทำเหมืองแบบขั้นบันได ซึ่งในแต่ละขั้นมีความสูงไม่เกิน 10 เมตร และความกว้างไม่น้อยกว่า 10 เมตร โดยมีความลาดชันไม่เกิน 45 องศา โดยจะเริ่มลดระดับความสูงของพื้นที่หน้าเหมืองให้ต่ำลงเรื่อยๆ

4.3 การพื้นฟูพื้นที่ทำเหมือง จะดำเนินการควบคู่ไปพร้อมกับการทำเหมืองโดยพื้นที่ที่ได้ทำเหมืองแล้วจะทำการพื้นฟูกันที โดยทำการปรับแต่งให้มีสภาพกลมกลืนไปกับธรรมชาติ ปรับความลาดชันของพื้นที่ให้เป็นที่ปลอดภัย และลดการสึกกร่อนตามธรรมชาติ โดยให้มีการปลูกต้นไม้ยืนต้นท้องถิ่นและพืชคลุมดินตามขั้นบันได

4.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

(1) ค่าภาคหลวงแร่ เป็นเงิน 56 ล้านบาท ซึ่งค่าภาคหลวงแร่เรียกเก็บในอัตราอย่างละ 4 ของราคาประปาคณ ราคาประปาแร่ไฟฟ์ฟิลล์ไซด์ เมตริกตันละ 350.- บาท โดยค่าภาคหลวงแร่ดังกล่าวส่วนเป็นรายได้แผ่นดินอย่างละ 40 และอีกร้อยละ 60 จะจัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(2) ผลประโยชน์พิเศษที่รัฐจะได้รับจากการอนุญาตประทานบัตร เป็นเงิน 1,350,000.- บาท

(3) ผลประโยชน์ทางด้านภาษี จากการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีเงินได้นิตบุคคล ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย และภาษีอื่น ๆ

5. ผลกระทบจากการใช้พื้นที่

5.1 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ การทำเหมืองจะได้รับไฟฟ้าพลังงาน 4 ล้านเมกะวัตตัน มูลค่า 1,400 ล้านบาท และยังเป็นการสร้างรายได้ให้แก่รัฐในรูปของค่าภาคหลวงและเงินผลประโยชน์ตอบแทนฯ และภาษีต่าง ๆ

5.2 ผลกระทบด้านสังคม การทำเหมืองจะก่อให้เกิดการขยายตัวต่อระบบเศรษฐกิจท้องถิ่น และก่อให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นชุมชนจากการจ้างงานและการไหลเวียนของเงินตรา

5.3 ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม การทำเหมืองจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ทางราชการกำหนด ซึ่งจะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบในระดับที่รุนแรงและอยู่ในวิสัยที่จะผ่อนบรรเทาให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

ความเห็นของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เห็นว่า พื้นที่คำขอประกาศบัตรแปลงนี้ เป็นพื้นที่ที่เคยผ่านการทำเหมืองมาก่อน ซึ่งการทำเหมืองที่ผ่านมาห่างๆ ได้ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมอย่างครบถ้วน ประกอบกับผู้ขอต้องการใช้แล้วดูดีในอุตสาหกรรมเซรามิก ซึ่งแร่นิโนมีคุณสมบัติที่ทำให้ผลิตภัณฑ์เซรามิกมีคุณภาพเหนือกว่าผลิตภัณฑ์ที่ใช้แร่นิดอื่นๆ ทำอันจะช่วยลดต้นทุนการผลิตอันเนื่องมาจากความเสียหายในขบวนการผลิต จึงเห็นควรเสนอคณะกรรมการอนุมัติเพื่อขอผ่อนผันการใช้พื้นที่ป่าไม้ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ซึ่งซ้อนทับพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์เพิ่มเติม เพื่อทำเหมืองแร่ ตามคำขอประกาศบัตรที่ 33/2541 ของห้างหุ้นส่วนจำกัด พ.อ.ร.ด.ไมนิ่ง ตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2533 วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2538 และวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2544 โดยให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่คณะกรรมการการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนดไว้ในการให้ความเห็นชอบกับรายงานการประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ เพื่อการทำเหมืองแร่ของโครงการในการประชุมครั้งที่ 1/2548 เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2548

ความเห็นของกระทรวงอุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยกับความเห็นของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และเห็นควรเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีขอผ่อนผันการใช้พื้นที่ป่าไม้ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ซึ่งซ้อนทับพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์เพิ่มเติม เพื่อทำเหมืองแร่ ของห้างหุ้นส่วนจำกัด พ.อ.ร.ด.ไมนิ่ง ตามคำขอตั้งแต่เดิม โดยให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบ

สิ่งแวดล้อมที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนดไว้ ในการประชุมครั้งที่ 1/2548 เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2548 ทั้งนี้ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาอนุมัติแล้วกระทรวงอุตสาหกรรมจะได้แจ้งผู้ขอดำเนินการขั้นตอนของกฎหมายและระเบียบ พร้อมทั้งดำเนินการเพื่ออนุญาตประกอบบัดร่องไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะกรรมการรับทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวัฒนา เมืองสุข)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
สำนักเหมืองแร่และสัมปทาน
โทร. 0 2202 3663-4
โทรสาร 0 2202 3876

เอกสารประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ

1. แผนที่แสดงจุดที่ตั้งคำขอประทานบัตร มาตราส่วน 1 : 50,000
2. หนังสือคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ทส 1008/ว 2388
ลงวันที่ 2 มีนาคม 2548 เรื่อง มติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
ครั้งที่ 1/2548 เรื่อง การประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำ
ชั้นที่ 1 เอ ประกอบคำขอประทานบัตรเมืองแร่ไฟฟลัลเตอร์ ข้าในพื้นที่
ประทานบัตรเดิมของห้างหุ้นส่วนจำกัด พี.อาร์.ดี.ไมนิ่ง ห้องที่หนูที่ 1
ตำบลชะอม อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี
3. รายงานการประชุม เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2548

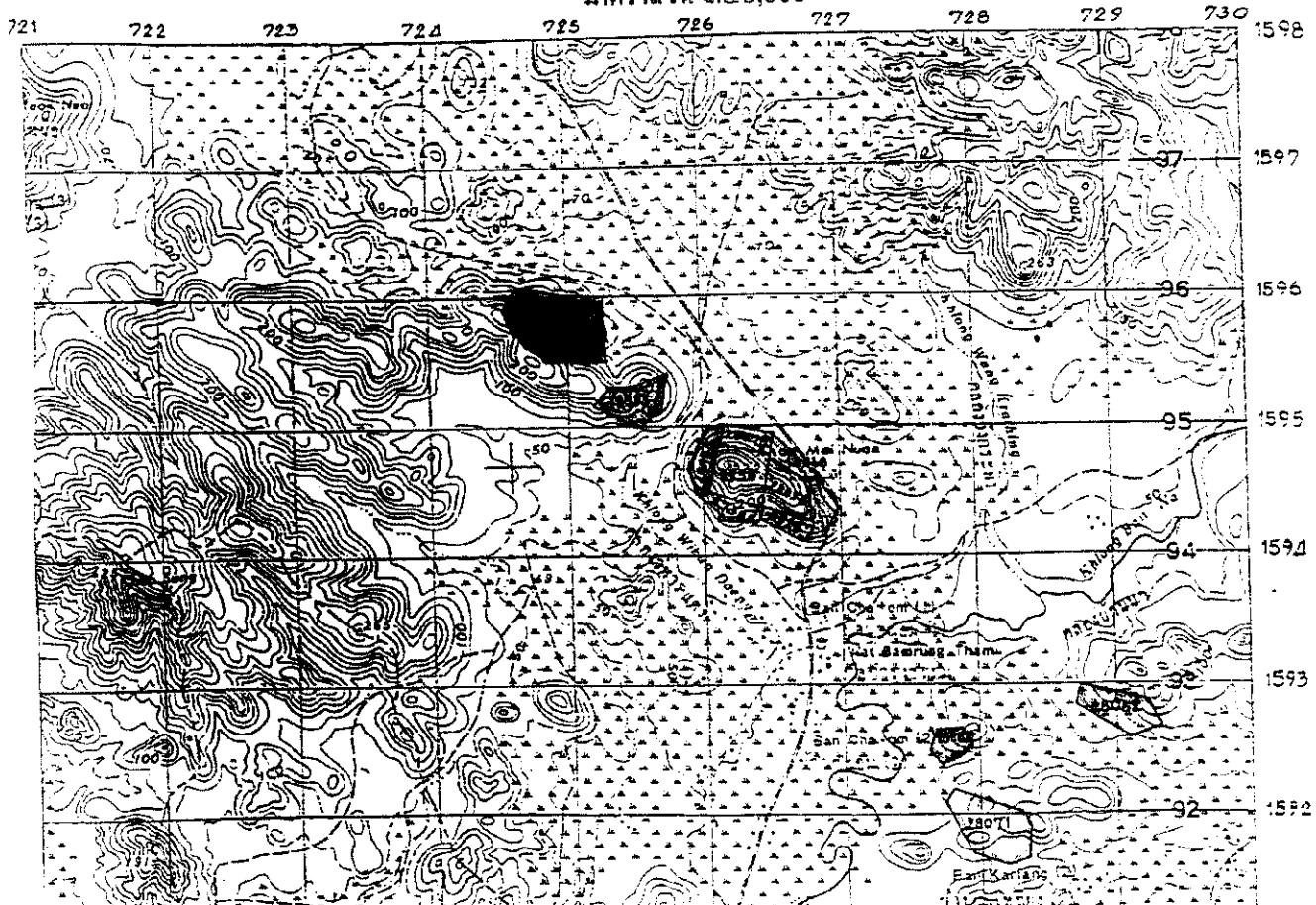
แผนที่แสดงจุดที่ตั้งและหมู่บ้านของไก่เคียง

คำขอประทานบัตรที่ ๓๑/๒๔๘๙ หมายเหตุหักหมายเขตเหมืองแร่ที่ ๓๒๕๗๙

ของ ห้างหุ้นส่วนจำกัด พี.อาร์.ดี. "มินิ"

หมู่ที่ ๑ ตำบลสะโ蒙 อำเภอแก่งคอย จังหวัดระยอง

มาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐

หมายเหตุ แผนที่ดังนี้ถ่ายจากแผนที่ภูมิประภาคของกรมแผนที่ทหาร มาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐ ฝ่ายที่บชุค L 7017

ระหว่าง 5237 IV

ที่ระบายนี้ กือคำขอประทานบัตรที่ ๓๑/๒๔๘๙ หมายเหตุหักหมายเขตเหมืองแร่ที่ ๓๒๕๗๙

ที่ระบายนี้ กือคำขอประทานบัตรแปลงไก่เคียง

ที่ระบายนี้ กือประทานบัตรแปลงไก่เคียง

ที่ระบายนี้ กือคำขอรับใบอนุญาตอัดดั้งสถานที่เพื่อการเก็บขังน้ำยุ่นขันหัวอ่อนดินกรายนอก
เขตเหมืองแร่แปลงไก่เคียง

นายธุกคณ์ ธรรมบุญแก้ว

นายช่างรังวัด ๔

ผู้เขียน

ผู้ตรวจ

นายทนงศักดิ์ ที่ยังแท้

นายช่างรังวัด ๖

ก. พส 1008/ว 2388

คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
สำนักงานนโยบายและแผน
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
60/1 ซอยพิบูลวัฒนา 7 ถนนพระรามที่ 6
กรุงเทพฯ 10400

+ 2 มี.ค. 2548
คุมคดีพนธ 2548

เรื่อง มติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ 1/2548 เรื่อง การประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ประกอบคำขอประทานบัตรเหมืองแร่ไฟฟอร์มร์ ซึ่งในพื้นที่ประทานบัตรเดิมของห้างหุ้นส่วนจำกัด พี.อาร์.ดี.ไมนิ่ง ห้องที่หมู่ที่ 1 ตำบลลจะอม อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี

เรียน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ 1/2548

สืบเนื่องจากการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ 1/2548 เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2548 ได้พิจารณาเรื่อง การประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ประกอบคำขอประทานบัตรเหมืองแร่ไฟฟอร์มร์ ซึ่งในพื้นที่ประทานบัตรเดิมของห้างหุ้นส่วนจำกัด พี.อาร์.ดี.ไมนิ่ง ห้องที่หมู่ที่ 1 ตำบลลจะอม อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จึงขอแจ้งมติคณะกรรมการฯ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรม โดยมีรายละเอียดตามรายงานการประชุม วาระที่ 3.3 ดังสิ่งที่ส่งมาด้วย ③ ลง ณ วันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ดังไป

เรียน ก.พส:

เพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

๗๙๘๘๘๘ ๘๘๘๘๘๘

๔๘๘ ๔๘

(นางสุวนิลมลดา ภัลยศรี)

รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
ผู้อำนวยการกองการบริหารและสนับสนุนกระบวนการยุติธรรม

ขอแสดงความนับถือ

(นายปีติพงศ์ พึงบุญ ณ อยุธยา)

ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรรมการและเลขานุการ

๑๘ มกราคม (๑)

-/นายกบ,
-/นายปีติพงศ์

๔๘๘ ๔๘

เขียน ๗๐. สมส, ผู้จัดทำ.

๑๘ มกราคม

๒๘๘ ๒๘๘

(นายปันวิจิตร จินดาภู)

(นายวิเชียร ปักดอนประดิษฐ์)

เลขานุการกรม

- ๔ มี.ค. 2548

สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
โทร. ๐ ๒๒๗๙-๗๑๘๐-๙ ต่อ ๑๖๑ ๑๙๐ ๒๘๓

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๙๘-๖๐๖๐, ๐ ๒๒๗๙ ๒๗๙๓ ต่อ ๒๐

ผู้อำนวยการสำนักแม่มองและสัมปทาน

สำเนา

รายงานการประชุม

คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ครั้งที่ 1/2548

วันอังคารที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2548 เวลา 14.00 น.

ณ ห้องประชุม 501 ตึกบัญชาการ ทำเนียบรัฐบาล

กรรมการผู้มีอำนาจ

1. นายจาตุรนต์ ฉายแสง	ประธานกรรมการ
รองนายกรัฐมนตรี	
2. นางสุมลมาลย์ กัลยาศิริ	กรรมการ
รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	
แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม	
3. นายสุจิต นันทมนตรี	กรรมการ
กรรมการผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงมหาดไทย	
แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย	
4. พลโทวิสุตร ดุลยสุวรรณ	กรรมการ
หัวหน้าศูนย์ประสานงานพัฒนาเพื่อความมั่นคง	
สำนักนโยบายและแผนกลางใหม่	
แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลางใหม่	
5. นายสมชัย สัจจพงษ์	กรรมการ
รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	
แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง	
6. นายกนก อดิการ	กรรมการ
ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	
แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	
7. นายสุพจน์ คำภีร์	กรรมการ
ผู้ตรวจราชการกระทรวงคมนาคม	
สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม	
แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม	
8. นายสุคนธ์ เจียสกุล	กรรมการ
นักวิชาการสามารถสูง 10 ชช. (ด้านสุขาภิบาล)	
แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสามารถสูง	

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สมาคมผู้ประกอบการรถยนต์รับจ้าง สมาชิกแท็กซี่บุคคล สมัชชาผู้ขับรถแท็กซี่แห่งประเทศไทย และบริษัท นครชัย ทรานสปอร์ต เดชั้น จำกัด เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2547 พิจารณาทบทวนอยุทธการใช้งานที่เหมาะสมของรถยนต์รับจ้าง บรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคน (รถแท็กซี่มิเดอร์) ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบกับการทำหนดอยุทธการใช้งานที่เหมาะสมของรถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคน ดังนี้

1. เห็นควรให้กำหนดอยุทธการใช้งานของรถยนต์รับจ้าง ทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและจังหวัดอื่น ที่จะทะเบียนหลังจากวันที่กฎหมายใหม่บังคับใช้ให้มีอยุทธการใช้งานได้ไม่เกิน 9 ปี นับแต่วันที่จะทะเบียนครั้งแรก โดยมอบหมายให้กระทรวงคมนาคมไปดำเนินการออกกฎหมายใหม่ให้ทราบภายในวันที่ พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522

2. เห็นควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำข้อเสนอแนะของผู้ประกอบการอาชีพรถยนต์รับจ้าง นิติบุคคลและส่วนบุคคล ไปพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้อง

ความเห็นชอบที่ประชุม

เห็นชอบกับการทำหนดอยุทธการใช้งานที่เหมาะสมของรถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคน ตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอ

มติที่ประชุม

1. เห็นชอบให้กำหนดอยุทธการใช้งานของรถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคน (รถแท็กซี่มิเดอร์) ทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและจังหวัดอื่น ที่จะทะเบียนหลังจากวันที่กฎหมายใหม่บังคับใช้ให้มีอยุทธการใช้งานได้ไม่เกิน 9 ปี นับแต่วันที่จะทะเบียนครั้งแรก โดยมอบหมายให้กระทรวงคมนาคมไปดำเนินการออกกฎหมายใหม่ให้ทราบภายในวันที่ พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522

2. เห็นควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำข้อเสนอแนะของผู้ประกอบการอาชีพรถยนต์รับจ้าง นิติบุคคลและส่วนบุคคล ไปพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การจัดระเบียนการประกอบการอาชีพขับรถยนต์รับจ้าง การพิจารณาความเหมาะสมในการบังคับใช้วิทยุสื่อสาร และการให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน การซื้อขายและการรับจดทะเบียนรถยนต์รับจ้างใหม่ การจดทะเบียนที่จอดรถแท็กซี่เพื่อรับผู้โดยสาร และการทำประกันสังคมให้กับผู้มีอาชีพขับรถยนต์รับจ้าง

3.3 การประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ประกอบคำขอประทานบัตรเหมืองแร่ไฟฟลั่นรัต ช้าในพื้นที่ประทานบัตรเดิมของห้างหุ้นส่วนจำกัด พี. อาร์. ดี. ไม่นิ่ง ห้องที่หมู่ที่ 1 ตำบลลจะอม อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี

กรรมการและเลขานุการฯ มอบหมายให้รองเลขานุการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (นายเก氖มสันต์ จิตโนวาโน) รายงานต่อที่ประชุมดังนี้

1. ห้างหุ้นส่วนจำกัด พี. อาร. ดี. ไม่นิ่ง มีความประสงค์ขอประทานบัตรเหมืองแร่ไฟฟลั่นรัต ใหม่ช้าในพื้นที่ประทานบัตรเดิม ในห้องที่หมู่ที่ 1 ตำบลลจะอม อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี ซึ่งสันสุก อยุทธาภรณ์ในวันที่ 30 มิถุนายน 2540 สำนักงานนโยบายและแผนและสิ่งแวดล้อม จึงได้ประมวลเรื่องเสนอต่อคณะกรรมการการจัดการทรัพยากรสุ่มน้ำ 2 ครั้ง ซึ่งคณะกรรมการฯ มีมติอนุมายให้กรรมทรัพยากรธรรมี (เดิม) ประสานกับห้างหุ้นส่วนจำกัด พี. อาร. ดี. ไม่นิ่ง จัดทำรายงานการประเมิน

ศักยภาพการใช้ประโยชน์พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ โดยให้เพิ่มเติมข้อมูลเหตุผลความจำเป็นทางด้านเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ และผลกระทบต่อนโยบายของรัฐในการที่จะส่วนรักษาพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ไว้เป็นสมบัติของชาติ

2. ห้างหุ้นส่วนจำกัด พ. อาร. ดี. ไมนิ่ง ได้ส่งรายงานการประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ให้สำนักงานฯ เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2545 และสำนักงานฯ ได้ประมวลเสนอต่อคณะกรรมการจัดการทรัพยากริมแม่น้ำ ในการประชุม ครั้งที่ 2/2545 เมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2545 ซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นชอบในหลักการ ทั้งนี้ ให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด พ. อาร. ดี. ไมนิ่ง แก้ไขปรับปรุงวิธีการนำเสนอข้อมูลและความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูลในรายงานการประเมินศักยภาพฯ ตามข้อคิดเห็นของคณะกรรมการฯ และนำไปหารือกับอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ศ.ดร. เกษม จันทร์แก้ว) ก่อนการประมวลเรื่องเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณา

3. ห้างหุ้นส่วนจำกัด พ. อาร. ดี. ไมนิ่ง ได้จัดส่งรายงานที่ได้ปรับปรุงข้อมูลและหารือร่วมกับอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแล้วเสร็จ ส่งให้สำนักงานฯ เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม 2547 เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการประมวลเรื่องเสนอต่อคณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณาต่อไป ซึ่งสำนักงานฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า คณะกรรมการจัดการทรัพยากริมแม่น้ำได้ให้ความเห็นชอบในหลักการกับรายงานประเมินศักยภาพฯ โครงการໄว้เป็นระยะเวลานานแล้ว (ประมาณ 3 ปี) จึงได้ประมวลเรื่องเสนอต่อคณะกรรมการฯ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งคณะกรรมการฯ ในการประชุมครั้งที่ 3/2547 วันที่ 28 ธันวาคม 2547 มีมติเห็นชอบในหลักการกับรายงาน และให้เสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อไป

ทั้งนี้ คณะกรรมการจัดการทรัพยากริมแม่น้ำ ในการประชุม ครั้งที่ 3/2547 เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2547 เห็นชอบในหลักการกับรายงานดังกล่าว และให้ใช้เป็นข้อมูลประกอบการประมวลเรื่อง เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อไป เนื่องจาก ได้ดำเนินการตามมติคณะกรรมการฯ ครั้งที่ 2/2545 เมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2545 แล้ว ประกอบกับผลการประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ของโครงการไม่แตกต่างไปจากผลการประเมินที่นำเสนอต่อคณะกรรมการฯ เมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2545 กล่าวคือ ไม่ทำให้ศักยภาพของพื้นที่ลุ่มน้ำที่โครงการดังอยู่เปลี่ยนแปลงไป หรือยังคงสภาพเป็นปกติจังชันในปัจจุบัน

ความเห็นของที่ประชุม

เห็นชอบกับรายงานฯ ตามความเห็นของคณะกรรมการจัดการทรัพยากริมแม่น้ำ และมีความเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

1. ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ กระทรวงอุตสาหกรรม เริ่งรับเสนอเรื่องการแก้ไขปัญหาความล่าช้าในขั้นตอนการอนุญาตประทานบัตรเหมืองแร่ และการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำเพื่อการทำเหมืองแร่ เสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี ภายในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2548 หากไม่แล้วเสร็จตามกำหนดและไม่สามารถชี้แจงได้ จะดึงกรรมการสอบข้อเท็จจริงและกรรมการสอบสวนวินัย เนื่องจากนายกรัฐมนตรีได้มอบหมายนโยบายดังกล่าว และคณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้มีมติให้ดำเนินการหลายครั้งแล้ว

2. ให้เพิ่มเติมเงื่อนไขในเรื่องการใช้พื้นที่ไม่ห้องถีนพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่แล้ว และการพัฒนาชุมชนมองสุดท้ายให้เป็นแหล่งรองรับน้ำโดยให้มีปริมาณไม่น้อยกว่าปริมาณที่ทำการผลิตรวมทั้ง ให้เพิ่มข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการทางเดินหายใจที่เกิดจากฝุ่นซิลิกา

3. ให้กรมทรัพยากรธรรมชาติ เร่งรัดการจำแนกเขตแหล่งแร่เศรษฐกิจ ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว
4. ให้กรมอุตสาหกรรมพัฒนาและเตรียมพร้อมรองรับสนับสนุนเกี่ยวกับนโยบายการใช้ประโยชน์
แร่ไฟฟ้าพลังงาน ในการอุดหนุนในประเทศและการส่งออกที่ชัดเจน

มติที่ประชุม

1. เห็นชอบกับรายงานการประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ประกอบคำขอ
ประทานบัตรเหมืองแร่ไฟฟ้าพลังงาน ข้าในพื้นที่ประทานบัตรเดิม ของหัวหน้าส่วนราชการ พ. อาร์. ดี. ไม่ผิด
ห้องที่หมู่ที่ 1 ตำบลละหมอม อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี ตามความเห็นของคณะกรรมการจัดการ
ทรัพยากรลุ่มน้ำ โดยให้เพิ่มเติมเงื่อนไขในเรื่องการใช้พื้นที่ไม่ห้องถิ่นพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่แล้ว
และการพัฒนาบุญเมืองสุคท้ายให้เป็นแหล่งรองรับน้ำโดยให้มีปริมาตรไม่น้อยกว่าปริมาตรเดิมที่ทำการ
ผลิต รวมทั้งให้เพิ่มช้อนมูลเกี่ยวกับโครงระบบทางเดินหายใจที่เกิดจากฝุ่นซิลิกา และให้นำเสนอต่อ
คณะกรรมการเครื่องคือไป

2. ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ กระทรวงอุตสาหกรรม เร่งรัดเสนอ
เรื่องการแก้ไขปัญหาความล่าช้าในขั้นตอนการอนุญาตประทานบัตรเหมืองแร่ และการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำเพื่อ
การทำเหมืองแร่ เสนอคณะกรรมการเครื่องคือไป ภายในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2548

อนึ่ง เนื่องจากเวลาไม่จำกัด จึงให้เลื่อนการพิจารณา วาระที่ 4.1 วาระที่ 5.1 และ วาระที่ 5.2
ออกไป

เลิกประชุมเวลา 15.50 น.

นายวราพล จันทร์งาม
ผู้บันทึกรายงานการประชุม

นายปีติพงศ์ พึงบุญ ณ อยุธยา
นางนิศากร โภษตระกัน
ผู้ตรวจรายงานการประชุม

สำเนา

รายงานการประชุม

เรื่อง คำขอประทានบัตรในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1

วันอังคารที่ 28 มิถุนายน 2548

ณ ห้องประชุมกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ผู้เข้าร่วมประชุม

1. นายสมเกียรติ ภู่วงศ์ชัยฤทธิ์	รองอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่	ทำหน้าที่ประธาน
2. นายพงษ์เทพ จากรุ่งอัมพรพรรณ	ผู้อำนวยการสำนักบริหารและพื้นฟูสิ่งแวดล้อม กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	
3. นายปณิธาน จินดาภู	ผู้อำนวยการสำนักเหมืองแร่และสัมปทาน กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	
4. นายศิริชัย เรืองฤทธิ์	สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม 8 ว.	
5. นายพิทักษ์ รัตนจารุรักษ์	นักธรณีวิทยา 7	
6. นายนิวัติ เหลืองบริสุทธิ์	เจ้าหน้าที่บริหารงานป้าไม้ 6	
7. นายชาติ วงศ์เทียมจันทร์	หัวหน้ากลุ่มวิศวกรรมและความปลอดภัย สำนักเหมืองแร่และสัมปทาน กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	
8. นายสมบูรณ์ ยินดียั่งยืน	หัวหน้าส่วนการอนุญาต สำนักเหมืองแร่และสัมปทาน กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	
9. นายสุระ เพชรพิรุณ	หัวหน้าส่วนตรวจสอบและกำกับดูแล สำนักเหมืองแร่และสัมปทาน กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	
10. นางอนงค์ ไฟจิตประภากรณ์	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม 8 ว.	
11. นายสัจจาวุธ นาคนิยม	สำนักบริหารและพื้นฟูสิ่งแวดล้อม กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ นักวิชาการทรัพยากรธรรมชาติ 8 ว. ทำหน้าที่เลขานุการ สำนักเหมืองแร่และสัมปทาน กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	

12. นายตรีกิพย์ ศุภสุนทรกุล	นักชรณีวิทยา 7 ว.
13. นายไพบูลย์ เจริญไชยศรี	สำนักเหมืองแร่และสัมปทาน กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
14. นางสาวอรุณรัตน์ วนปติกุล	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม 6 ว. สำนักบริหารและพื้นฟูสิ่งแวดล้อม กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เจ้าพนักงานทรัพยากรธรรมชาติ 5
15. น.ส.ประนอม จันทมาส	สำนักเหมืองแร่และสัมปทาน กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เจ้าหน้าที่ทรัพยากรธรรมชาติ 5
16. น.ส.วรรณรณ วชิรวิทยากรณ์	สำนักเหมืองแร่และสัมปทาน กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เจ้าหน้าที่ทรัพยากรธรรมชาติ 4
17. น.ส.มนทิรา พลเสน	สำนักเหมืองแร่และสัมปทาน กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เริ่มประชุม เวลา 15.00 น.

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

- ไม่มี -

ระเบียบวาระที่ 2 เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

รายงานการรายงานต่อที่ประชุมว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด พี.อาร์.ดี.ไมนิ่ง ได้ยื่นคำขอ
ประทานบัตรที่ 33/2541 ชนิดแร่ไฟฟ์ลิล์ต เนื้อที่ 214 ไร่ 1 งาน 03 ตารางวา ซึ่งอยู่ในพื้นที่
ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ของลุ่มน้ำป่าสัก ตามมติคณะกรรมการทรัพยากรธรรมชาติ เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2538 และพื้นที่
ป่าเพื่อการอนุรักษ์เพิ่มเติม (44 ล้านไร่) ตามมติคณะกรรมการทรัพยากรธรรมชาติ เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2535
เป็นที่ปางสงวนแห่งชาติ ป่ามหาวิเชลก - ทับกวาง แปลงที่ 2 โดยคำขอแปลงนี้ยื่นขอในพื้นที่
ประทานบัตรเดิมของบริษัทฯ ซึ่งครบอายุประทานบัตรเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2540 มีปริมาณสำรอง
แหล่งแร่ 4 ล้านเมตริกตัน มูลค่า 1,400 ล้านบาท และการทำเหมืองมีความเหมาะสมตามหลัก
วิศวกรรมเหมืองแร่ โดยผู้ขอต้องการใช้แร่จากคำขอประทานบัตรดังกล่าวเพื่อจำหน่ายให้แก่บริษัทต่าง ๆ

ใช้เป็น ...

ใช้เป็นวัดถูกต้องในอุตสาหกรรมเซรามิก ซึ่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้มีมติในการประชุมครั้งที่ 1/2548 เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2548 เห็นชอบกับรายงานการประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ เพื่อการทำเหมืองของโครงการแล้ว

โดยที่คณะกรรมการรับรู้ได้มีมติ เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2548 เห็นชอบตามมติคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะกรรมการรับรู้ คณะที่ 2.2 ใน การปรับลดขั้นตอนกระบวนการพิจารณาอนุญาตประทานบัตรในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ และ 1 บี โดยกำหนดให้ลดการจัดทำและพิจารณาให้ความเห็นชอบกับรายงานการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมในการขอประทานบัตรเหมืองแร่ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 ไม่ต้องจัดทำรายงานการประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ แต่ให้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) เพียงฉบับเดียว เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านโครงการเหมืองแร่ และคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติใช้ประกอบการขอผ่อนผันการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำฯ ต่อคณะกรรมการรับรู้ และใช้ประกอบการอนุญาตประทานบัตรตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด แต่เนื่องจากคำขอแปลงนี้ได้ดำเนินการโดยผ่านขั้นตอนที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบกับรายงานการประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ก่อนที่จะมีมติคณะกรรมการรับรู้เปลี่ยนแปลงวิธีปฏิบัติในการขอผ่อนผันการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ เพื่อการทำเหมืองแร่ จึงเห็นควรดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติเดิม ตามมติคณะกรรมการรับรู้ เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2544 คือนำเรื่องเสนอคณะกรรมการรับรู้เพื่อพิจารณาผ่อนผันการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ เพื่อการทำเหมืองแร่ โดยอ้างอิงผลการพิจารณาให้ความเห็นชอบกับรายงานการประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เมื่อคณะกรรมการรับรู้มีมติผ่อนผันให้เข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ดังกล่าวแล้ว จึงแจ้งผู้ขอจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมส่งให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาให้ความเห็นชอบตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดต่อไป

ความเห็นของที่ประชุม เห็นว่า คำขอแปลงนี้ได้ดำเนินการโดยผ่านขั้นตอนตามมติคณะกรรมการรับรู้ เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2544 โดยคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้พิจารณาให้ความเห็นชอบกับรายงานการประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ เพื่อการทำเหมืองแร่ ของโครงการแล้ว จึงเห็นควรดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติเดิม เมื่อคณะกรรมการรับรู้มีมติผ่อนผันให้เข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ดังกล่าวแล้ว จึงแจ้งผู้ขอจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมส่งให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาให้ความเห็นชอบตามที่เลขาธุการเสนอ

มติที่ประชุม เห็นชอบให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่นำเรื่องคำขอประทานบัตรดังกล่าวเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อขอผ่อนผันการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ และพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ในคราวเดียวกัน และเมื่อคณะกรรมการรัฐมนตรีมีมติอนุมัติผ่อนผันให้เข้าทำประโยชน์ในพื้นที่เพื่อทำเหมืองแร่แล้ว ให้แจ้งผู้ขอจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมส่งให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อประกอบการอนุญาตประทานบัตรต่อไป

หมายเหตุที่ 3 เรื่องอื่น ๆ

ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ขอทราบแนวทางที่ชัดเจนกรณีสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีหนังสือหารือแนวทางปฏิบัติกรณีผู้ขอประทานบัตรได้ขอถอนการส่งรายงานการประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ เพื่อการทำเหมือง โดยอ้างมติคณะกรรมการรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2548 และกรณีประทานบัตรที่ได้เพิ่มชนิดแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง) ในพื้นที่ ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ และ 1 บี โดยพื้นที่ไม่ได้กำหนดแหล่งหินอุตสาหกรรม

ผู้อำนวยการสำนักบริหารและพื้นฟูสิ่งแวดล้อม กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ แจ้งต่อที่ประชุมว่า กรณีที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้หารือมาเป็นกรณีการขอต่ออายุประทานบัตรในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ของห้างหุ้นส่วนจำกัด เชียงใหม่ จำกัด ซึ่งเป็นประทานบัตรแร่เบร์ริต์ และต่อมาในปี พ.ศ. 2540 ได้รับอนุญาตให้เพิ่มชนิดแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง) ลงในประทานบัตร โดยเป็นกรณีเดียวกับของห้างหุ้นส่วนจำกัด อุดมศิลป์ ซึ่งเป็นประทานบัตรแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่อกำบูนขาวสำหรับอุตสาหกรรมฟอกหนังหรืออุตสาหกรรมน้ำตาล และเพื่ออุตสาหกรรมเคมี) ต่อมาได้รับอนุญาตให้เพิ่มชนิดแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่ออุตสาหกรรมการก่อสร้าง) โดยพื้นที่ดังกล่าวไม่ได้กำหนดเป็นแหล่งหินอุตสาหกรรม เมื่อประทานบัตรสิ้นอายุได้ยื่นขอประทานบัตรใหม่ในพื้นที่เดิมซึ่งเป็นพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ซึ่งเรื่องนี้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้นำเรื่องเข้าพิจารณาในคณะกรรมการกำหนดแหล่งหินสำหรับการทำเหมืองหินอุตสาหกรรม ซึ่งคณะกรรมการฯ มีมติเห็นชอบตามแนวทางที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เสนอ โดยประทานบัตรที่ได้รับอนุญาตให้เพิ่มชนิดแร่หินอุตสาหกรรมเพื่อการก่อสร้างในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ที่กำลังจะสิ้นอายุ หากผู้ถือประทานบัตรต้องการทำเหมืองหินอุตสาหกรรมเพื่อการก่อสร้างต่อไปให้ดำเนินการขอผ่อนผันการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ต่อกคณะกรรมการรัฐมนตรี และเมื่อคณะกรรมการรัฐมนตรีมีมติให้ใช้พื้นที่แล้วให้ถือว่าคณะกรรมการกำหนดแหล่งหินสำหรับการทำเหมืองหินอุตสาหกรรมเห็นชอบให้ใช้พื้นที่นั้น ๆ เป็นแหล่งหินอุตสาหกรรมด้วย

สำหรับการขออนรายงานการประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ เพื่อการทำเหมืองที่อยู่ระหว่างการดำเนินการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบตามแนวทางมติคณะกรรมการรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2544 นั้น เป็นผลมาจากการปรับลดการจัดทำรายงานการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมและขั้นตอนกระบวนการพิจารณาอนุญาตประทานบัตรในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2548 ซึ่งทำให้มีการพิจารณารายงานการประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ เพื่อการทำเหมืองอีกต่อไป

เลิกประชุม เวลา 15.45 น

(นางสาวจันทร์รัตน์ วนปติกุล)
เจ้าหน้าที่งานทรัพยากรธรรมชาติ 5
ผู้จัดรายงานการประชุม

(นายสัจจาธน์ นาคโนยม)
นักวิชาการทรัพยากรธรรมชาติ 8 ว.
ผู้ตรวจสอบรายงานการประชุม